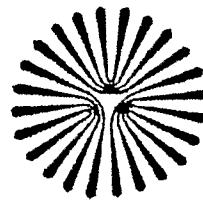

لَهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولٌ

٢٢٨٦١

دانشگاه پیام نور

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایان نامه (رساله)

کار کردهای زبانی و هنری غزلیات عطار (۱۰۰ غزل)

پایان نامه :

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته زبان و ادبیات فارسی

مؤلف :

التفات یگانه

استاد راهنما :

دکتر فاطمه کوپا

تیر ماه ۱۳۸۴

۹۷۸۷۱

دانشگاه پیام نور

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایان نامه (رساله)

کارکردهای زبانی و هنری غزلیات عطار (۱۰۰ غزل)

پایان نامه :

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در درسته زبان و ادبیات فارسی

مؤلف :

التفات یگانه

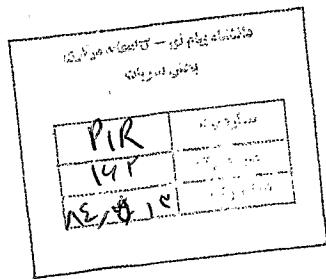
استاد راهنما :

دکتر فاطمه کوپا

استاد مشاور :

دکتر فیروز فاضلی

تیر ماه ۱۳۸۴

تصویب نامه

پایان نامه تحت عنوان :

کار کردهای زبانی و هنری ، غزلیات عطار (صد غزل)
تاریخ دفاع : ۸۴/۴/۱۲ نمره : ۲۰ درجه ارزشیابی: عالی

اعضای هیات داوران :

نام و نام خانوادگی هیات داوران مرتبه علمی امضا

استاد راهنما

خانم دکتر کوپا

استاد مشاور

آقای دکتر فیروز فاظلی

استاد داور

آقای دکتر نجف دری

نماینده محترم گروه

خانم دکتر کوپا

سپاسگزاری:

سبحان قادری که صفاتش ز کبریا
بر خاک عجز می فکند عقل انسیا

گر صد هزار قرن همه خلق کاینات
فکرت کنند در صفت و عزت خدا

آخر به عجز معترف آیندکای الله
دانسته شد که هیچ ندانسته ایم ما

سپاس و ستایش آفریدگاری را که سرور کاینات و مفسر موجودات و رحمت عالمیان و صفوت
آدمیان ، محمد مصطفی ، را به پیامبری بر انگیخت و وجود گرامی او را «رحمه للعالمین» ساخت ، و
در آسمان عشق ، طینیں «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ» در انداخت.

«من لم يشكر المخلوق ، لم يشكر الخالق»

از زحمات ارزشمند همه استادان گرانقدیری که ایامی چند از خرمن اندیشه آنان دریوزه دانش کرده ،
سعادت کسب فیض از وجود ایشان را داشتم ، به خصوص از استاد ارجمند و گران مایه ، سرکار خانم
دکتر فاطمه کوپا (استاد راهنمای) که باسעה صدر ، تمام مطالب پایان نامه را موبه مو مورد مطالعه قرار
داده و نکات لازم را گوشزد فرمودند و همچنین از زحمات صمیمانه استاد دانشمند و دلسوز جناب
آقای دکتر فیروز فاضلی (استاد مشاور) که از همان آغاز نوشتن پایان نامه ، ما را از هر نظر راهنمایی
فرموده و با دریادلی های خود ، ما را به ادامه کار دلگرم کردند ، تشکر می نمایم و به مصدق «من
علّمنی حرفًا فَقَدْ صَيَّرْتَی عَبْدًا» زانوی تبعد و تلمذ در محضرشان بر خاک نهاده ، پیشانی بندگی بر
پایشان می سایم ، و امید آن دارم که راه آنان را نصب العین خویش قرار داده ، همواره برای ایشان
شاگردی وظیفه شناس باشم و برای همه این عزیزان از خداوند منان آرزوی طول عمر با عزت همراه
با سلامتی می طلبم.

در پایان از زحمات مدیر محترم چاپ کامپیوتروی نقش به خصوص حروف چین زحمت کش این
موسسه ، خانم آزاد ، نهایت تشکر را دارم.

تقدیم به:

پدر و مادرم

دو قطب عالم امکان

همسرم

سنگ صبور سختی‌هایم

و گل باغ زندگی‌ام

امیر رضا

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
پیش گفتار	۱
شرح حال مختصراً از عطار	۳
پانوشت	۸

فصل اول : کلیات

۱-۱-ادبیات و نظریه ادبی	۱۰
۱-۲-ساختار گرایی	۱۰
۱-۳-اصول ساختار گرایی و نقش زبان در ساختار	۱۱
۱-۳-۱-هم زمانی و در زبانی	۱۲
۱-۳-۲-زبان و گفتار	۱۳
۱-۳-۳-روابط هم نشینی و جانشینی	۱۳
۱-۴-ساختار گرایی ادبی	۱۴
۱-۵-کارکردهای نقد ساختار گرایی	۱۵
پانوشت	۱۶

دوم : زبانی

قسمت اول : سطح موسیقایی

بخش اول : موسیقی بیرونی

۱-۲-سطح موسیقیایی (آوازی)	۱۹
۱-۱-۱-موسیقی بیرونی	۱۹
۱-۱-۱-۱-اوزان غزلیات عطار با درصد غزلها	۲۳
۱-۱-۱-۲-بررسی کاربرد اوزان کثیر الاستعمال فارسی در غزل عطار	۲۶
۱-۱-۱-۳-اوزان خیزابی و جویباری در غزل عطار	۲۷
پانوشت ها	۲۸

بخش دوم : موسیقی کناری

۲-۱-۲-موسیقی کناری	۳۰
--------------------	----

۳۰	۱-۲-۱-۲- قافیه و ردیف (تعاریف قافیه و ردیف)
۳۴	۲-۲-۱-۲- ردیف در غزلیات عطار
۳۵	۱-۲-۲-۱-۲- قافیه در غزلیات عطار
۳۷	۱-۲-۳-۲-۱-۲- تکرار قافیه
۳۷	۲-۳-۲-۱-۲- ردالقافیه
۳۷	۱-۲-۳-۲-۱-۲- ردالمطلع
۳۸	۱-۲-۳-۲-۱-۲- قافیه میانی
۳۸	۱-۲-۳-۲-۱-۲- قافیه معموله
۴۱	پانوشت ها
	بخش سوم : موسیقی درونی
۴۴	۱-۲-۳-۱-۲- موسیقی درونی
۴۴	۱-۲-۱-۳-۱-۲- روش هماهنگ سازی یا تسجیع
۴۵	۱-۱-۳-۱-۲- موازنه
۴۶	۲-۱-۳-۱-۲- ترصفیح
۴۷	۱-۳-۱-۲- تضمین المزدوج
۴۷	۲-۳-۱-۲- روش تجنیس
۴۸	۱-۲-۳-۱-۲- جناس تام
۴۹	۲-۲-۳-۱-۲- جناس ناقص
۴۹	۱-۲-۲-۳-۱-۲- جناس ناقص افزایشی
۴۹	۲-۲-۲-۳-۱-۲- جناس ناقص اختلاف حرفی
۵۰	۳-۲-۲-۳-۱-۲- جناس ناقص اختلاف حرکتی
۵۳	۱-۲-۳-۱-۲- جناس اشتقاقي
۵۴	۱-۲-۳-۱-۲- جناس مرکب
۵۴	۱-۲-۳-۲-۲- جناس لفظ
۵۵	۱-۲-۳-۱-۲- تکرار
۵۵	۱-۲-۱-۳-۱-۲- تکرار واج یا آرایش واج ها
۵۵	۱-۱-۳-۱-۲- هم حرفی
۵۶	۱-۲-۱-۳-۱-۲- هم صدایی
۵۷	۱-۲-۳-۱-۲- تکرار لفظ (واژه)

۵۸.....	۱-۲-۳-۱-۲- رداالصدر الى لعجز
۵۹.....	۲-۲-۳-۱-۲- رداالعجز الى الصدر.....
۶۰.....	۳-۲-۳-۱-۲- تشابه الاطراف
۶۲.....	۴-۲-۳-۱-۲- التزام يا اعانت
۶۳.....	۵-۲-۳-۱-۲- طرد و عكس
۶۴.....	۶-۲-۳-۱-۲- تكرار يا تكرير
۶۶.....	پانوشت ها.....

فصل دوم : زبانی

قسمت دوم : سطح واژگانی

۶۹.....	۱-۲- سطح واژگانی (واژگان زیبان در غزل عطار).....
۷۲.....	۲-۱-۲- واژگان کهن
۷۳.....	۱-۲-۲- واژگان مهجور
۷۶.....	۲-۱-۲-۲- واژگان فریبکار
۷۹.....	۲-۲- باستان گرایی فعلی (كاربرد فعلهای قدیمی)
۸۱.....	۲-۲-۲- واژگان دخیل
۸۴.....	۲-۴- قاعده کاهی آوایی
۸۵.....	۲-۵- ساخت واژگان جدید
۸۸.....	۲-۶- نوآوری واژگانی در حوزه فعل
۸۹.....	پانوشت ها.....

فصل دوم : زبانی

قسمت سوم : نحوی

۹۲.....	۲-۳-۳- نحوی
۹۲.....	۱-۳-۲- کاربرد افعال به جای یکدیگر
۹۳.....	۲-۳-۲- حذف
۹۵.....	۳-۳-۲- رقص یا جهش ضمیر
۹۷.....	۳-۴- تکرار ضمایر
۹۷.....	۳-۵- کاربرد ضمایر شخصی به جای ضمایر اشاره (در مورد موجودات غیرجاندار)
۹۸.....	۳-۶- آوردن «را» ی فک اضافه

۹۹.....	۷-۳-۲- آوردن ترکیبات و صفتی مقلوب
۹۹.....	۸-۳-۲- آوردن صفت جمع برای موصوف مفرد
۹۹.....	۹-۳-۲- جایه جایی ارکان جمله
۹۹.....	۱-۹-۳-۲- تقديریم فعل بر مستند
۹۹.....	۲-۹-۳-۲- تقديریم سایر اجزای جمله بر نهاد
۱۰۰.....	۳-۹-۳-۲- تقديریم فعل بر نهاد و مفعول
۱۰۰.....	۴-۹-۳-۲- تأخیر مستدالیه بر فعل ربطی
۱۰۰.....	۱۰-۳-۲- آوردن حرف اضافه «را» به معنی برای
۱۰۱.....	پانوشت ها

فصل سوم: ادبی

قسمت اول: شعر گفتاری و شعر تصویری

۱۰۳.....	۱-۳- شعر گفتاری و شعر تصویری
۱۰۶.....	پانوشت

قسمت دوم: هنجار گریزی معنایی

۱۰۸.....	۲-۳- هنجار گریزی معنایی
۱۱۰.....	۱-۲-۳- تشییه
۱۱۱.....	۱-۱-۲-۳- تشییه فشرده
۱۱۵.....	۲-۱-۲-۳- تشییه گستردہ
۱۱۶.....	۱-۲-۱-۲-۳- تشییهات گستردہ از نظر مفردو مرکب بودن
۱۱۷.....	۲-۲-۱-۲-۳- وجه شبہ در تشییهات گستردہ
۱۱۷.....	۱-۲-۳- تشییهات عطار از نظر حسی و عقلی
۱۱۸.....	۱-۲-۴- نوادر تشییهات غزل عطار
۱۱۹.....	۲-۲-۳- استعاره
۱۲۰.....	۱-۲-۲-۳- استعاره مصحر
۱۲۰.....	۲-۲-۲-۳- استعاره مکنیه (بالکنایه)
۱۲۷.....	۳-۲-۳- تشخیص

۱۲۷	۱-۳-۲-۳- استعاره های مکنیه
۱۲۹	۲-۳-۲-۳- تشخیص های صفتی
۱۳۰	۳-۳-۲-۳- تشخیص های فعلی
۱۳۲	۴-۳-۲-۳- تشخیص های خطابی
۱۳۲	۴-۲-۳- متناقض نمایی
۱۳۴	۱-۴-۲-۳- مفاهیم به ظاهر متناقض
۱۳۶	۲-۴-۲-۳- ترکیب های اضافی
۱۳۶	۳-۲-۳- تلمیح
۱۳۷	۱-۵-۲-۳- تجلی قرآن و حدیث در غزل عطار
۱۴۰	۲-۵-۲-۳- تجلی قصص، روایات، داستانهای دینی، تاریخی و کاربرد علوم و فنون مختلف
۱۴۱	۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستانهای پیامبران
۱۴۱	۱-۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حضرت عیسی و مریم
۱۴۲	۲-۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حضرت یوسف
۱۴۳	۳-۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حضرت سلیمان
۱۴۳	۴-۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حضرت موسی
۱۴۴	۵-۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حضرت خضر و آب حیات
۱۴۵	۶-۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حضرت آدم
۱۴۵	۷-۱-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حضرت ابراهیم
۱۴۵	۲-۲-۵-۲-۳- تجلی داستان حلاج
۱۴۶	۳-۲-۵-۲-۳- تجلی داستانهای حمامی، اساطیری و تاریخی
۱۴۸	۴-۲-۵-۲-۳- استفاده از علوم و فنون مختلف
۱۴۸	۱-۴-۲-۵-۲-۳- اصطلاحات فقهی و احکام
۱۴۹	۲-۴-۲-۵-۲-۳- اصطلاحات نجوم
۱۵۰	۳-۴-۲-۵-۲-۳- اصطلاحات شترنج و چوگان
۱۰۱	۴-۴-۲-۵-۲-۳- اصطلاحات عرفانی
۱۰۴	۵-۴-۲-۵-۲-۳- اصطلاحات هنر و معماری
۱۰۰	۶-۴-۲-۵-۲-۳- اصطلاحات فلسفی و منطقی
۱۰۰	۷-۴-۲-۵-۲-۳- اصطلاحات موسیقی
۱۰۶	۶-۲-۳- کنایه

۱۰۷.....	۱-۶-۲-۳- صفت هنری
۱۰۹.....	۲-۶-۲-۳- جمله های قابل تأویل به مصدر و کنایه های فعلی
۱۶۳.....	۷-۲-۳- حس آمیزی :
۱۶۶.....	پانوشت ها

قسمت سوم: صنایع معنوی

۱۶۹.....	۳-۳- صنایع معنوی
۱۶۹.....	۱-۳-۲- ایهام
۱۷۲.....	۲-۳-۲- ایهام تناسب
۱۷۲.....	۳-۳-۲- مراجعات نظیر (تناسب، مؤاخات، توفیق، تلفیق، ائتلاف)
۱۷۴.....	۴-۳-۲- تضاد
۱۷۵.....	۵-۳-۲- اغراق
۱۷۶.....	۶-۳-۲- لف و نشر
۱۷۷.....	۷-۳-۲- حسن تعییل
۱۷۸.....	پانوشت ها

فصل چهارم : مختصات فکری

۱۸۰.....	مختصات فکری
۱۸۶.....	پانوشت ها

فصل پنجم: نتیجه گیری

۱۸۸.....	نتیجه گیری
----------	------------

نام خانوادگی دانشجو: یگانه

عنوان پایان نامه (رساله): کارکردهای زبانی و هنری غزلیات عطار (۱۰۰ غزل)

استاد راهنمای: دکتر فاطمه کوپا

استاد (اساتید) مشاور: دکتر فیروز فاضلی

مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: زبان و ادبیات فارسی گرایش: زبان و ادبیات فارسی دانشگاه: پیام نور مرکز تهران

دانشکده: ادبیات و علوم انسانی تاریخ فارغ التحصیلی: تعداد صفحه:

کلید واژه‌ها: کارکرد - زبان - هنر - غزل - عطار

چکیده:

ابتدا شرح حال مختصری از شاعر و سپس کلیاتی در زمینه ادبیات و نظریه ادبی و تقاویت آن دو، ساختارگرایی ادبی و تعریف آن بیان گردیده است.

ما غزلیات عطار را از سه جهت: ۱- زبانی ۲- ادبی ۳- فکری مورد بررسی قرار دادیم. در بخش زبانی، غزلیات او در سه سطح؛ آوایی، واژگانی و نحوی مورد بررسی قرار گرفته است. در سطح آوایی، ابتدا به موسیقی بیرونی و تعاریف مختلف وزن و تعداد اوزان به کار رفته در غزل عطار پرداختیم و ثابت کردیم که اوزان عروضی در غزل او دامنه گسترده‌ای دارد و او از اکثر اوزان کثیرالاستعمال زبان فارسی استفاده کرده است و بیشتر اوزان او ریتمی تن و خیزابی دارند.

از آنجایی که عنوان پایان نامه، بررسی کارکردهای هنری و زبانی (۱۰۰ غزل) از غزلیات عطار بوده است و ما با بررسی (۱۰۰) غزل نمی توانستیم در مورد اوزان به کار رفته در غزلیات او، نتیجه ای کلی دهیم، لذا ما در این قسمت (زبانی) وزن تمام غزلیات او را (۸۵۲ غزل) مورد بررسی قرار داده ایم. در بخش موسیقی کناری، پس از بیان تعاریف مختلف در مورد قافیه و لزوم آن در شعر، غزلهای مردّف را و نوع قوافی به کار رفته در هر کدام (غزلهای مردّف و غیرمردّف) را مشخص نمودیم. و همچنین پس از مقدمه ای در تعریف مردّف، مشخص نمودیم که بیشتر غزلهای او مردّف بوده و دارای و ردیفهای فعلی اند. و ترفندهای به کار رفته در قوافی او، قافیه معموله، ذوقافیقین و ... ردالمطلع و تکرار قافیه را نیز مشخص نمودیم.

در موسیقی درونی به بررسی انواع جناس، موازن، ترصیع و تکرار و در بخش واژگانی به چگونگی استفاده شاعر از واژگان (کهن، فربیکار، جدید و دخیل)، ترکیبات عربی و قاعده کاهی آوایی

پرداخته ایم. اساس کار ما در این بخش (موسیقی درونی و بخش واژگانی) (۵۰۰ - ۱) غزل (۵۰۰) بوده است.

در بخش نحوی انواع فراهنگاری نحوی از قبیل: حذف فعل، به کارگیری افعال به جای یکدیگر، رقص ضمیر و ... را مورد بررسی قرار دادیم. در این قسمت برای پرهیز از اطالة کلام (۱۰۰ غزل) از غزل (۲۰۰ - ۱) را مورد بررسی قرار دادیم.

در بخش ادبی، ابتدا با بیان مطالبی در مورد شعر گفتاری و شعر تصویری، ثابت کردیم که شعر او، شعری است گفتاری و همچنین از چگونگی استفاده شاعر، از آرایه هایی چون، تشبيه، استعاره و انواع آن، کنایه و ... و همچنین از چگونگی استفاده او از صنایع معنوی چون؛ ایهام، ایهام متناسب، اغراق، لف و نش، مراعات نظیر، تضاد و حسن تعلیل سخن به میان آمده است. اساس کار در این بخش (ادبی) (۳۰۰ - ۱) غزل (۳۰۰) بوده است.

در بخش فکری به تحلیل اندیشه ها و تجلی افکار او در غزلیات پرداختیم و مشخص نمودیم که در غزل او سخن بر مدار عشق است. و فنای ذات در حق و رستن از خودی و رسیدن به بی خودی.

«پیش گفتار»

در این تحقیق، ابتدا، شرح حال مختصری از زندگانی عطار آمده، سپس مبحثی جداگانه، با عنوان کلیات، درباره ادبیات و نظریه ادبی، ساختارگرایی و پیشروان آن و سپس اصول ساختارگرایی و ... بیان گردیده است.

ما غزلیات عطار را در سه سطح: زبانی، ادبی و فکری، مورد ارزیابی و تحلیل قرار دادیم. از جمله محاسن این شیوه می‌توان گفت: که به شکل منظم به بررسی یک متن می‌پردازد، مثلاً در بحث زبانی، متن را از سه جهت موسیقایی، صرفی و نحوی، بررسی کرده ایم. در بخش ادبی، بیشتر به مباحث هنری و صور خیال پرداختیم. در عین حال، این تقسیم بندی ممکن است، عیب‌هایی نیز داشته باشد، مثلاً بحث تلمیح که از شگردهای ادبی و هنری است، می‌تواند در بخش فکری نیز جای گیرد. وقتی شاعری از اسطوره، تاریخ، مباحث مذهبی و دینی سخن می‌گوید، علاوه بر شگردهایی که در به کار گیری این مباحث از خود نشان می‌دهد، به طریقی دیدگاه فکری و اندیشه خود را نیز مطرح ساخته است. یا بحث اصطلاحات علوم و فنون مختلف، مثل فقه، شطرنج، موسیقی و که در بخش ادبی (تلمیح) آمده است، می‌تواند در بخش زبانی و در مبحث واژگانی نیز جای گیرد.

با تمام این اوصاف، خود را ملزم به رعایت ساختاری نمودیم که صحیح‌تر به نظر می‌رسید.

پیش از پرداختن به موضوع باید چند نکته را خاطر نشان کرد که در بعضی مواقع، نظریات و تعاریف مختلفی را در مورد یک موضوع، عنوان کرده ایم که این کار به هیچ وجه برای پرکردن صفحات نبوده، بلکه برای آشکار کردن هر چه بیشتر مطلب و بیان اهمیت مطلب بوده است.

از آنچایی که عنوان پایان نامه، بررسی کارکردهای هنری و زبانی (۱۰۰ غزل) از غزلیات عطار بود، و ما با بررسی ۱۰۰ غزل نمی توانستیم در مورد اوزان به کار رفته در غزلیات او، نظری مستدل دهیم، لذا در این قسمت، وزن تمام غزلیات او (۸۵۲) غزل را ارائه کردیم.

باری بنده به قدر وسع و طاقت خود سعی کردم که رساله‌ای به عنوان «کارکردهای زبانی و هنری غزلیات عطار» (۱۰۰ غزل) را در دسترس علاقه مندان ادب فرهنگ ایرانی قرار دهم، و از این رهگذر جز خدمتگزاری به فرهنگ و ادب فارسی هدفی نداشتیم. حال تا چه اندازه در این مقصود، توفيق یافته و فیروز شده باشم قضاؤتش با ارباب دین و دانش و فرهنگ است که به عین عنایت بنگرد و از روی انصاف داوری کنند، درخواست حکمیت بنده از ایشان توام با این استدعاست که از لغزشها و زلات که لازمه وجود ناقص بشری است به سماحت طبع درگذرند.

من خجلم از عمل خام خویش تو به ملامت نکنم سینه ریش
والسلام

شرح حال مختصری از عطار

در میان شاعران ادب فارسی، زندگی هیچ شاعری به اندازه عطار در هاله‌ای از ابهام باقی نمانده است. او از شاعران بزرگ فارسی در نیمه دوم قرن ششم و اوایل قرن هفتم است. «وی پس از سنایی، بزرگ ترین شاعر عارف مسلک زبان فارسی در قرن ششم است و شعر او از نظر تکامل شعر عرفانی فارسی میان سنایی و مولوی قرار دارد و مولوی همچنانکه از شعر سنایی تاثیر پذیرفته، از نفوذ شعر عطار نیز برکنار نمانده است.»^(۱)

«آگاهی ما درباره زندگی او زیاد نیست، نه سال تولد او به درستی معلوم است و نه سال وفات او. همین قدر می‌دانیم که در نیشابور می‌زیسته و چند کتاب منظوم و یک کتاب به نثر از او باقی است. نه از استادان او، نه معاصرانش و نه سلسله مشایخ او در تصوف، هیچ کدام به قطع روشن نیست. از سفرهای احتمالی او هم آگاهی نداریم و از زندگی شخصی و فردی او و زن و فرزند و پدر و مادر و خویشان او هم اطلاع قطعی وجود ندارد و آنچه درباره او گفته شده است، غالباً احتمالات و افسانه‌ها بوده است که در اینجا از باز گو کردن آنها خودداری می‌کنیم.»^(۲)

«در آثار مسلم او به نام او که «محمد» است، تصریح شده است و خود در مواردی به هم نامی خویش با رسول (ص) اشاره کرده است^(۳) و در شعرهای خود تخلص «عطار» و فرید را آورده است»^(۴)

تذکره نویسان قدیم نام پدر عطار را ابراهیم نوشته‌اند و از او به نام «محمد بن ابراهیم بن اسحاق» یاد کرده‌اند.^(۵)
هم عصران او: ^(۶)

عصری را که عطار در آن می‌زیسته، عصر حماسه‌های عرفانی می‌توان نامید، زیرا تباهیها و بی‌سامانی‌ها ای فرهنگی ناشی از ادامه حکومت بیگانه و فرمانروایان ترک و مغول، نوعی دلمردگی و دلزدگی از دنیا ایجاد کرد و باعث قوت گرفتن و روی آوردن به عرفان و تصوف شد. در این دوره شاعرانی چون سنایی که اولین کسی است که اندیشه‌های عرفانی را وارد شعر کرد، خیام، نظامی، خاقانی، مولوی، خداوندگار عشق و عرفان، وقومی رازی، فلکی شیرازی، جمال الدین اصفهانی، مجیر بیلقانی و انوری با عطار هم عصر بوده‌اند.

اوضاع شعر عصر عطار^(۷)

تباهیها و بی سامانی های فرهنگی ناشی از حکومت بیگانه (مغول) و فساد عقیده و دلمردگیهای ناشی از این هجوم و کشتار، جز با پادزه ر نیرومندی مثل عرفان قادر نبود از راه برداشته شود. شعر عرفانی با تکیه بر عواطف انسانی و پیش کشیدن اصولی مثل تسامح و مدارا، محبت، خدمت بلاشرط، بی نیازی و آزادگی و با یاد آوری ارزش وجودی انسان، او را به کمال و سرنهادن به آستان حق دعوت می کند، شعر این دوره که عموما در مدار اندیشه عرفانی جریان می پابد، انسان نومید و مصیبت زده را به این دنیا فراتری می خواند و در برابر حوادث زمانه به او دلگرمی و امید می دهد، در شعر این عصر، هم لفظ، پاکیزه و نرم و دلنشیں است و هم معنی، برتر و انسانی و آسمانی، این عصر ناب ترین شعرها را به قلمرو زبان و ادب فارسی هدیه کرده است.

در شعر این دوره، سنایی پیشگام است و به قول خود مولانا، چشم و چراغ و عطار
قافله سالار و خود مولانا خداوندگار عشق و عرفان.

در این دوره شاعر به جای قصیده، قالب غزل را که زبان دل و افزار دست عشق است، برمی گزیند و البته در کنار آن، قالب مثنوی را هم که دارای پهنانی گشاده ای است، برای میدانداری عاطفه و خلق آثار بلند و ملکوتی به خدمت می گیرد. بلند ترین و سرشار ترین مثنویهای عرفانی، که حاوی نغز ترین داستانها و پرمغزترین تمثیلهای ادب فارسی نیز هست، در این دوره سروده شده است.

اگر این دوره را مهم ترین و پربارترین دوره های شعر و ادب هزار ساله فارسی بنامیم، از حقیقت دور نشده ایم. عطار شاعر چنین دوره ای است و یکی از شاعرانی است که با خلق آثاری ارزشمند، نقش به سزاگی در شکوفایی این دوره داشته است.

آثار عطار:

عطار از شاعران پرکار ادب فارسی است و آثار متعددی را از خود به یادگار گذاشته است. آثار او عبارتند از: دیوان، مجموعه رباعیات (مخترانمه)، تذکرہ الاولیا و مثنویهای او که عبارتند از: اسرارنامه، منطق الطیر، خسرونامه (=الهی نامه) و مصیبت نامه. او در قسمتی از منظومه خسرونامه (=الهی نامه)، مثنویهای خود را نام برد و گفته است:

الهی نامه کاسرار عیان است چگویم زود رستم زاین و آن باز که مرغ عشق را معراج جانست ز طرز او که و مه با نصیب است ^(۷)	مصطفیت نامه کاندوه جهانست به داروخانه کردم هر دو آغاز مقامات طیور ما چنانست چو خسرونامه را طرزی عجیب است
---	---

علاوه بر این آثار که در تعلق آنها به عطار شکی نیست، آثار دیگری نیز بدو منسوب است که از عطار نمی باشند، کتابهایی چون: بلبل نامه، بیسرنامه، پسرنامه، حیدری نامه، پند نامه، جوهر الذات، حلاج نامه، سیاه نامه، اشتهر نامه، لسان الغیب، مظہر الذات، معراج نامه، مفتاح الفتوح، نزهت نامه، وصلت نامه و هیلاج نامه.^(۸)

مثلا در مورد خسرونامه و الهی نامه آمده است که « خسرونامه و الهی نامه یک کتابند و در واقع نام اصلی الهی نامه عطار، خسرونامه بوده است و آنچه به عنوان خسرونامه یا (گل و هرمن) چندین بار به نام عطار چاپ شده است، از شاعری است که مدت ها بعد از عصر عطار می زیسته و به شدت تحت تاثیر عقاید ابن عربی بوده است.»^(۹) البته مرحوم فروزانفر، خسرونامه (گل و هرمن) را از عطار می دانند.^(۱۰)

در مورد یکی بودن الهی نامه و خسرونامه آمده است: «موضوع کتاب الهی نامه داستان خسروی است با فرزندانش. از آنجا که در یک جای آن منظومه، کاتبان دوره های بعد، ابیاتی بدین گونه افزوده اند:

الهی ! نامه را آغاز کردم به نامت باب نامه باز کردم

خوانده اند: «الهی نامه» را آغاز کردم، در دوره های بعد الهی نامه نام گرفته است.^(۱۱)

معرفی مختصری از موضوع آثار عطار :

- دیوان قصاید و غزلیات: که بیشتر اشعار آن عرفانی و دارای مضامونهای بلند صوفیانه است. زبان غزلهای او فاخر و استوار و محکم است و او در غزلیات شاعری است عارف.
- مختارنامه: عطار، یکی از شاعرانی است که به پروردگار رباعیات استوار و عمیق عارفانه و متفکرانه، نامبردار بوده است. رباعیات وی گاهی با رباعیات خیام، ترانه ساز همشهری

او، بسیار نزدیک شده و همین امر سبب گردیده است که بسیاری از آنها را بعدها به خیام نسبت دهند. همین آمیزش و نزدیکی فکر و اندیشه، کار تمییز و تفکیک ترانه های این دو شاعر بزرگ نیشابور را دشوار کرده است. ^(۱۲)

مثنویهای او عبارتند از :

- ۱- منطق الطیر: که منظومه ای تمثیلی، حدود ۴۶۰۰ بیت دارد و مهم ترین مثنوی عطار می باشد.
- ۲- الہی نامه(=خسرونامه): این منظومه در واقع مجموعه ای است از قصه های گوناگون کوتاه و مبتنی برگفت و شنود پدری با پسران جوان خود که بیهوده در جستجوی چیزهایی برآمده اند که حقیقت آن، با آنچه عامه مردم از آن می فهمند، تفاوت دارد.
- ۳- مصیب نامه: در بیان مصیبتهای گرفتاریهای روحانی سالک و مشتمل است بر حکایت های فرعی بسیار که خالی از فایده نیست.
- ۴- اسرار نامه: منظومه ای است مشتمل بر حکایات کوتاه عرفانی که در چند باب تدوین شده است.

«او در تمام مثنویهای خود به داستان سرایی توجه دارد، و داستان را وسیله تفهیم تعالیم خویش قرار داده است» ^(۱۴)

تذکره الاولیا: به نثر، سرگذشت و حکایت مربوط به نود و هفت تن از اولیا و مشایخ تصوف. پیش از او، در کتاب کشف المحجوب هجویری و طبقات الصوفیه عبدالرحمان سُلُمی نیز چنین کاری صورت گرفته است.

این کتاب در سالهای آخر سده ششم و یا سالهای آغاز سده هفتم هجری تالیف شده است.

«بدون شک عطار از شاعران بزرگ و معتدل زبان فارسی است که خود به درجه والایی از کمال معرفت دست یافته است و آنچه را که سنایی در آغاز کار از سرمایه های عرفانی به عرصه شعر فارسی وارد کرد با والایی و برجستگی خاصی به کمال نسبی خود نزدیک کرده است.» ^(۱۵)